

Plesu si Mancatorii de Sarmale

Un extras din articolul domnului Plesu, intitulat "Lasitate, Nesimtire, Ignoranta", aparut in ultimul numar al Dilemei Vechi (intreg articolul se poate citi la <http://www.algoritma.ro/dilema/36/AndreiPL.htm>) constituie punctul de pornire al acestui eseu:

"Acolo unde lehamitea si nesimtirea nu razbesc, intra in scena, cu o eficacitate remarcabila, ignoranta activa. Exemplu: se instaleaza la Montreal, intr-o mica piata a orasului, o statuie a lui Eminescu. Lucrarea a incapat, din fericire, pe miinile lui Vasile Gorduz, probabil cel mai important sculptor roman contemporan. Un galagios comando de neispraviti, din tara, dar mai ales din comunitatea romaneasca a Canadei, motivati de afecte obscure, dar in primul rind de o crasa lipsa de gust si de cuviinta, contesta monumentul: "Seamana cu Elena Ceausescu!", "Ne facem de ris!". Ne trebuia un bust conventional, ca in Cismigiu, ceva banal si dulceag, o facatura de protocol, pe gustul mincatorilor de sarmale. Ziarele noastre preiau euforice scandalul, nu se cere opinia nici unui specialist, nu se face nici o ancheta serioasa. Care va sa zica, dispunem, oricind, de un pluton ignar, gata sa saboteze, sinucigas, pina si dramul de reusita pe care l-am putea impune. Cind nu avem succes in atac, ne caznim sa ratam si in defensiva, prin autogol.

Poate am o zi proasta. Poate exista o Romania nevazuta, mai buna decit cea care se vede. Astept febril, ca pe o epifanie, iesirea in lumina a acelei Romanii. Dar stiu, pe de alta parte, ca ea nu poate prinde corp din substanta - oricit de intensa - a simplei mele asteptari. Deocamdata, zeitatea nu pare dispusa sa se manifeste, iar credinciosii motaie zoologic printre esecuri."

De la bun inceput vreau sa spun ca intotdeauna l-am considerat pe domnul Plesu drept un intelectual de reala valoare al Romaniei; o persoana cu STIL ("stil" este un termen folosit mai nou in conversatii banale, dar STIL, per se, dincolo de trivial, este ceva ce putini pot sa spuna ca poseda), o persoana cu cel putin un cap in plus fata de altii, un EXEMPLU. Cand am descoperit Dilema Veche (spre regretul meu asta nu s-a intamplat chiar de la inceputurile ei), mi-am zis "asta da, in sfarsit cineva a hotarat sa scrie serios in tara asta". Sunt si acum de parere ca Dilema Veche pastreaza in cele mai multe din articolele sale saptamanale un standard cu adevarat profesional. Si le adresez sincere felicitari colaboratorilor de la Dilema Veche. Andrei Plesu a reusit sa adune in jurul sau pe multi dintre cei ce disting albul de negru si negrul de alb si sunt capabili sa vada clar si nuantele. Cu atat mai mult insa, zise fiind cele de mai sus, ma intristeaza sa vad ca domnul Plesu insusi "is losing it" mai nou, ca are unele iesiri cel putin curioase, ca rabufneste ca Gheorghe-n targ cum ii miroase a... sarmale (vezi mai jos). Daca acesta este Andrei Plesu cel real si cineva rau-voitor nu l-a substituit cu altul (diferentele sunt atat de mari intre Plesu cel de odinioara si Plesu cel de acum incat aceasta varianta nu poate fi exclusa- doar clonarile, bata-le vina, sunt en vogue acum), sper sa fie de vina... varsta. Mai stii, l-or fi lasat puterile, am auzit ca la unii

regresul biologic se produce mai devreme decat la altii. Se poate. Nu putem decat sa il compatimim in acest caz si sa ii uram insanatosire si intinerire grabnica.

Ei bine, dupa ce domnul Plesu se luase de beregata cu domnul Marino (secondati evident de aliati fideli care nu au pozitii individuale, dar au spirit de turma cat incapa) pe tema dragostei (mai mult sau mai putin declarata, dovedita, nevoita sau fortata) fata de Ceausescu si a iubirii reciproce a acestuia fata de dumnealor, tranta de mahala care a tinut ocupate paginile ziarelor timp de zile si saptamani, s-a gandit dumnealui ca un adversar nu ii e de ajuns. Si i-a casunat mai nou pe...”mancatorii de sarmale”. Dar sa vedem cu ce au reusit pasnicii mancatori de sarmale sa il supere pe domnul Plesu intr-atat incat dumnealui sa lase caviarul (neica Plesu, mancai si eu caviar la viata mea, dar sa stiti ca sarmalele tot nu le las, cu un pic de smantana peste ele, valoreaza mai mult decat tot caviarul de Odessa!) si sa ii admonesteze in mod public. Pai nici mai mult nici mai putin, acesti mancatori de sarmale, organizati intr-un “galagios comando de neispraviti, din tara, dar mai ales din comunitatea romaneasca a Canadei” (eu zic ca decat un comando de teroristi, ca tot e asta la moda, mai bine unul de neispraviti), au indraznit sa spuna ca Eminescul lui Gorduz (“probabil cel mai important sculptor roman contemporan”), amplasat in Place de la Roumanie in Montreal, ar fi semanand mai degraba cu Elena fostului mult-iubit decat cu Luceafarul poeziei romanesti. Au indraznit acesti neispraviti sa strige, ca si copilul din basmul “Hainele Imparatului” al lui Andersen, ca Imparatul este de fapt gol. O multime intreaga de romani si canadieni si oricine altcineva care a vazut acest kitsch in fotografiile prezentate pe internet sau in realitate, a preluat acest strigat, l-a amplificat, s-a cutremurat pamantul de hohotele sarcastice ale “neispravitorilor”. Marii “intelectuali”, cu domnii Theodorescu si din pacate, domnul Plesu (cel fals, zic eu, si va implor sa ni-l returnati pe Plesu cel vechi) printre ei, au zis: lasa gloata sa zbiere ca tot nu inteleg ei placerile si durerile artei, acestea doar pentru cei cu intelect au fost create. Daca sculptorul cel mai de vaza in regat a creat aceasta statuie, ea este prin definitie ceva extraordinar, iar retardatii din multime nu au cum sa patrunda acest spirit divin (trebuie sa spun ca nu il cunosc pe domnul Vasile Gorduz si prin urmare nu discut deloc valoarea sa in general, s-ar putea sa fie dumnealui un sculptor de exceptie, s-ar putea sa fie dumnealui urmatorul Brancusi, dar daca mai are multi Eminesci de genul asta printre operele sale, eu unul, mancator de sarmale, ma indoiesc profund de valoarea dumnealui- altfel, oricine poate avea o zi proasta, am sa revin la acest motiv pentru ca domnul Plesu admite asta singur). Domnul Plesu zice ca nimeni nu a organizat o ancheta serioasa, nimeni nu a intrebat specialistii, dar toti nesimtitii insista in aceasta “crasa lipsa de gust si de cuviinta”. Well, well, domnule Plesu, nu sunt eu prea avizat si recunosc ca nici o sarmala nu pot sa sculptez, dar va spun ca aceasta statuie este de tot rahatul, scuzati termenul. Daca asta spun alte 20 milioane de romani (nu am numarat cele 2 milioane si ceva care ar putea fi corupte indeajuns sa nu mai vada padurea de copaci), secondati de multe alte milioane de straini, cam cati experti credeti dumneavoastra ca ar trebui sa produceti pentru a ne tranti sub nas kitsch-ul? Eu unul nu am gasit nicaieri “durerile”, patima artistului (dureri de cap, poate) si motivele care l-au dus sa il scoata pe Eminescu imbracat in halatul fostei experte in CO2 si privind in abisul lunaticilor (eu unul prefer sa visez imaginea “dulceaga” a Luceafarului din Cismigiu decat silueta goala a Elenei Ceausescu (brr..), dar sunt de acord, gusturile nu se disputa), desi va marturisesc ca

am intrebat cu ardoare in stanga si in dreapta. In fine, domnul Plesu ne dovedeste ca stie si fotbal (ce mai, el este THE MAN, calificat in orice domeniu, de la sculptor la fotbalist) si califica toata treaba neispravitilor cu o defensiva nereusita si un autogol. Multumim de analiza, sa-l informam si pe domnul Iordanescu, poate se fereste de asta in meciul dificil cu cehii care se apropie...

Al doilea paragraf din extractul de mai sus ne confrunta cu "psihanalizel" domnului Plesu, ca sa-l citez pe nea Marin al nostru cel mucalit, care lanseaza din cand in cand cate-o grenada pe forumul RLIV (nea Marine, apropo, eu te invit sa detaliezi ideile si sa trimiti articole intregi si nu doar "bombe" pe forum; in acelasi timp, nu-l mai asculta pe Suca asta al dumatiale si mai lasa afacerile cu oua ca nu ouale ne pasioneaza pe noi, noi nu atacam persoana ci doar ceea ce aceasta persoana zice, face, drege...). Dar de data asta nu greseste domnul Plesu in psihanalizel dumnealui, dupa cum veti vedea in cele ce urmeaza. Zice domnul Plesu: "Poate am o zi proasta". Poate, domnule Plesu, poate, cel putin luati asta in considerare, ma bucur ca incepeti sa va reveniti catre sfarsitul eseului dumneavoastra. Si in continuare "Poate exista o Romania nevazuta, mai buna decit cea care se vede.". Poate, domnule Plesu, poate, eu zic ca si intuitia v-a revenit deja. Mai departe: "Aștept febril, ca pe o epifanie, ieșirea în lumină a acelei Românie." Bravo, domnule Plesu, bravo, asa va vreau, frematand febril de nerabdare, uite ca v-a revenit si optimismul (nu trebuie insa sa fie nici o epifanie, lucrăm doar cu domeniul real aici)!. Si in fine: "Dar știi, pe de alta parte, ca ea nu poate prinde corp din substanta - oricit de intensa - a simplei mele asteptari. Deocamdată, zeitatea nu pare dispusa sa se manifeste, iar credinciosii motaie zoologic printre esecuri.". Aveti perfecta dreptate, domnule Plesu, sigur nimic nu va prinde corp din asteptarea dumneavoastra. Iata ca sunt perfect de acord cu dumneavoastra. Cat despre zeitatea care motaie, domnule Plesu, nu de zeitati avem noi nevoie, multam fain, ne-am cam saturat de zeitati; ne-om trezi singuri si ne-om manifesta in curand (mai putin zoologic), nu aveti dumneavoastra grija asta. Sper sa deveniti junele de altadata pana atunci, sa va alaturati noua, neispravitilor si nesimtitilor, mancatorilor de sarmale, dar nu lasilor (a se citi "lashilor"), domnule Plesu, nu ignorantilor (a se citi "ignorantzilor", pentru claritate), lasi si ignoranti niciodata! Eu inchei spunandu-va pe moment: You just wait and see, just watch us...ca abia ne incalziram...

Sebastian Buhai,

Mancator Inrait de Sarmale si... Neispravit, Daca Doriti